Η χρονιά που άλλαξε τη μοίρα του ΠΑΣΟΚ

ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΥΝ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ

Του ΘΕΜΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Ετος σκανδάλων, έτος διαφθοράς, έτος ντροπής; Διαλέγετε και παίρνετε. Το 1988, το μοιραίο έτος για τον κ. Α. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, προσφέρεται για ποικίλους χαρακτηρισμούς με κεντρικό άξονα βέβαια –τι άλλο;– τη σήψη και την εξαχρείωση. Καλού-κακού όμως, ας φυλάξουμε για το νέο χρόνο τις βαρύτερες εκφράσεις, παραφράζοντας ένα πολύ δημοφιλές λαϊκό άσμα της γραφικής εποχής μας: Διαφθορά το '88; Ε... το '89 να δεις!

Υπάρχουν δηλαδή και χειρότερα; Περί αυτού θα μπορεί κανείς να αποφανθεί με βεβαιότητα του χρόνου τέτοια εποχή. Προς το παρόν, θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι η προεχόμενη από τα πάθη και τα δεινά του ελληνικού λαού λαϊκή σοφία «κάθε πέρυσι και καλύτερα» δικαιώθηκε με το παραπάνω στον χρόνο που μας πέρασε.

Στις αρχές του σκανδαλώδους, ταραχώδους και οπωσδήποτε «μη ανταρού» έτους 1988, δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι το τέλος του θα έβρισκε:

● Τον κ. Α. Παπανδρέου στο χαμηλότερο σημείο της δημοτικότητάς του με καταρρακωμένα το προσωπικό του κύρος, την αξιοπρέπεια και τη σωματική και πνευματική του υγεία.

● Την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κατηγορουμενη από υπουργούς της ως κυβέρνηση κλεφτών απατεώνων και προστατών.

● Τη «Νέα Δημοκρατία» παντοδύναμη, και αδιαμφισβήτητο νικητή των επόμενων εκλογών με ποσοστά υψηλότερα του 45%.

● Ολη την αντιπολίτευση συναισισμένη στο αίτημα για άμεσες εκλογές με δίκαιο εκλογικό σύστημα.

● Την Αριστερά ενωμένη και πάλι έπειτα από δύο δεκαετίες θανάσιμου διχασμού και εμφυλίου «πολέμου».

● Την κ. Δήμητρα Λιάνη στο απόκεντρο της εγχώριας και διεθνούς δημοσιότητας, συνοδευόμενη υπό του δυστυχούς πρωθυπουργού της (ακόμη δυστυχέστερης) Ελλάδος.

● Τον κ. Γ. Κοσκωτά φυλακισμένο στη μακρινή Βοστώνη.

Απρόβλεπτες εξελίξεις

Οι εξελίξεις του (ήδη) περασμένου έτους υπογράμμισαν την αξία του ρητού «μηδένα προ του τέλους μακάριζε». Διότι στις αρχές του 1988, οι πολιτικοί παρατηρητές συμφωνούσαν λίγο-πολύ ότι ο κ. Α. Παπανδρέου:

– Είχε ξεπεράσει τον μεγάλο σκόπελο της διετίας της λιτότητας χωρίς τρομακτικούς κλυδωνισμούς, και είχε ανακτήσει τα περιθώρια για μια πιο «άνετη» εισοδηματική πολιτική και για παροχές, το απαραίτητο στοιχείο κάθε σοβαρού με τα ελληνικά μέτρα και σταθμά προεκλογικού προγράμματος.

– Εχε αρχίσει έναν εντυπωσιακό πολιτικό ελιγμό, εξωτερικής πολιτικής με το Νταβός, που θα του επέτρεπε να υλοποιήσει την πολιτική του φαντασίωση του μεγάλου ηγέτη και απόστολου της Ειρήνης. Ο πολυυπόθητος «μη πόλεμος» με την Τουρκία, η διαφαινόμενη επίλυση του Κυπριακού, θα μπορούσαν να αντισταθμίσουν την εσωτερική γκρίνια για την οικονομία, την παιδεία, την υγεία, το περιβάλλον.

– Εχε καταφέρει να ελέγξει τα μικροσκάνδαλα τύπου ΔΕΗ, ΟΤΕ κ.λπ. (κάτω των 500 δισ.) παρατεμνοντάς τα στην υπαγόμενη στον κ. Αγ. Κουτσόγιωργα, Δικαιοσύνη και είχε περιορίσει την πολιτική φθορά σε κάποια μικρομεσαία στελέχη.

– Εχε δημιουργήσει αρκετά προβλήματα στην αξιωματική αντιπολίτευση με τις πρωτοβουλίες του στην εξωτερική πολιτική, και την εκμετάλλευση κάποιων άτυχων για την ηγεσία της «Νέας Δημοκρατίας» στιγμών.

– Εχε μπροστά του την προεδρία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, την οποία σχεδίαζε να εκμεταλλευθεί με γνήσιο στυλ «Παπανδρέου» για εσωτερική πολιτική προβολή της ανύπαρκτης διεθνούς ακτινοβολίας του. Το προγραμματιζόμενο «σόου» της Συνόδου Κορυφής στο τέλος της ελληνικής προεδρίας θα ήταν κατά τους πολιτικούς παρατηρητές το άριστο χρονικό σημείο, μετά το οποίο ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα προσέφευγε πιθανότατα στις κάλπες. Πριν αποδειχθεί η σαθρή σταθεροποίηση της οικονομίας, πριν φανούν τα αρνητικά αποτελέσματα της μυστικής διπλωματίας του Νταβός. Ποιός θα μπορούσε τότε, αρχές του 1988, να φαντασθεί ότι στα τέλη του έτους, στη Ρόδο, ο «πρόεδρος» της ΕΟΚ θα παρουσιάζε τη γνωστή θλιβερή εικόνα; Οτι θα αναγκαζόταν να βγαίνει εβδομαδιαίως εκί της οθόνης στα πλαίσια του τηλεοπτικού σήριαλ αγωνίας και μυστηρίου «αναζητήσατε» απεγνωσμένα αποστάτες» για να επιβραβύνει την πτώση του χάριν των απολαύσεων μερικών ακόμη μηνών εξουσίας;

Και ύστερα... (για όσους θυμούνται τη δημοφιλή ραδιοφωνική εκπομπή)... ήλθε ο Ερωτας, παντοδύναμος, πτερωτός (έστω και με τα πτερά της «Ολυμπιακής») και τυφλός (προφανώς!). Και όλα πήγαν ανάποδα!

Τρία ήταν κατά γενική παροδοχή τα αποφασιστικής σημασίας γεγονότα που άλλαξαν τη μοίρα του Ανδρέα Παπανδρέου το τραγικό εκείνο καλοκαίρι του 1988 που θα θυμάται αυφαλώς όσο ζει.

1) Η περιπέτεια της υγείας του, που ανάγκασε το ίδιο του το κόμμα να εξετάσει τις προοπτικές πολιτικής επιβίωσης χωρίς τον Α. Παπανδρέου (είναι «α μη σου μπει η πονηρή ιδέα στο μυαλό) και τον παρουσίασε για πρώτη φορά στον ελληνικό λαό, αδύναμο, φθαρτό και πεπερασμένο.

2) Η απερίσκεπτη, υπό την πίεση της συναισθηματικής φορτίσεως προ της εγχειρήσεως, δημοσιοποίηση και απόπειρα επιβεβαίωσης της σχέσεώς του με την κ. Δήμητρα Λιάνη. Για πρώτη φορά Ελληνας πρωθυπουργός γελοιοποιήθηκε σ' αυτό τον βαθμό, αποκαλύπτοντας ασυγχώρητες για παραδοσιακό πατερναλιστή ηγέτη αδυναμίες, εξαρτήσεις και έλλειψη κρίσεως. Η παρουσία της κ. Λιάνη αποδεικνύεται για τον κ. Παπανδρέου «πέτρα στο λαιμό» που τον σύρει με απόλυτη βεβιωότητα πιο πέρα από την πολιτική ήττα (η οποία στο κάτω-κάτω είναι μέσα στο παιχνίδι): στην πολιτική εξόντωση και τον αφανισμό. Οσο την έχει δίπλα του, και όσο μάλιστα κτυπώντας τη γροθιά στο μαχαίρι επιμένει να την επιβάλει οι πολιτικοί του αντίπαλοι μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι.

3) Το σκάνδαλο Κοσκωτά, το οποίο αποκάλυψε και απέδειξε τας στενές σχέσεις του Καστριού με κέντρα οικονομικής εξουσίας, με στόχο την αμοβαία αύξηση της πολιτικής επιρροής και τον παράνομο πλουτισμό. Το σκάνδαλο Κοσκωτά και οι προκλητικοί χειρισμοί συγκάλυψης που επακολούθησαν επιβεβαίωσαν στη συνείδηση της κοινής γνώμης τις υποψίες για άμεση σχέση πρωθυπουργού με τη διαφθορά. Εως τότε επικρατούσε σε πολλούς η άποψη για μεμονωμένα κρούσματα ή για ανθρώπους του περιβάλλοντός του. Από τον Κοσκωτά και έπειτα, οι δικαιολογίες και οι αυταπάτες διαλύονται.

Η όλη υπόθεση είχε πρόσθετες αλυσιδωτές επιπτώσεις βαρύνουσας πολιτικής σημασίας:

– Διέρρηξε τις ήδη διαταραγμένες σχέσεις του κ. Παπανδρέου και της κυβερνήσεώς του με τον λεγόμενο «φιλοκυβερνητικό» Τύπο. Η κρίση που έχει λάβει διαστάσεις ανοικτού πολέμου με απρόβλεπτη συνέχεια, ατερεί από το ΠΑΣΟΚ το πιο ισχυρό έρεισμα. Την υποστήριξη των ποσοτικά κυρίαρχων εφημερίδων της κεντρο-αριστεράς και της αριστεράς.

Με την έπαρση της πάλαι ποτέ παντοδυναμίας του ο κ. Παπανδρέου νομίζει –όπως έδειξε και στην προχθεσινή σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής του κόμματός του– ότι μπορεί να βαδίσει υποστηριζόμενος από την τηλεόραση και την «Αυριανή». Θα αποδειχθεί ότι πλανάται οικτρά, ίσως γιατί πιστεύει ότι το πολιτικό του άστρο έλαμψε αυτόφωτα, και υποβαθμίζει τη σημασία της πολιτικής συγχυρίας και «των εκδοτικών συμφερόντων» (που τώρα κιτηγορεί) τα οποία τον ανέδειξαν.

– Ενεργοποίησε και αναζωπύρωσε τις ενδοκομματικές αντιθέσεις στον κυβερνητικό χώρο, προς δύο κατευθύνσεις: α) τη μάχη της διαδοχής, και β) τη μάχη της προσωπικής διασώσεως από την κατηγορία της διαφθοράς και ατιμίας που επιπίπτει επί πάντων, αθώων και ενόχων στο κυβερνών κόμμα. Η ενδοκομματική διαμάχη, οδηγεί εκ των πραγμάτων στην αποκάλυψη ακόμα σοβαρότερων σκανδάλων, όπως της ΕΒΟ, τα οποία όσο διαρκούσε η ισορροπία τρόμου και σιωπής που διασφάλιζε η βεβαιότητα της εξουσίας θα έμεναν στο ντουλάπι. Ο Σ. Γιώτας «που δεν μπορεί πλέον να συγχρωτίζεται με κλέφτες και καταχραστές» και είχε προφανώς από καιρό γνώση των υποθέσεων που έστειλε στη Δικαιοσύνη, (αποκαλύπτοντας τα νήματα του Καστριού) σε κάποια στιγμή συνειδητοποίησε το προσωπικό κόστος της σιωπής του.

Η ΕΒΟ και γενικά οι προμήθειες στο χώρο της Εθνικής Αμυνας είναι «σκάνδαλο των σκανδάλων». Και ακόμα δεν είδαμε τίποτα (Το '89 να δεις!).

Η διαφαινόμενη πτώση του Α. Παπανδρέου και η πολιτική ήττα του ΠΑΣΟΚ, αποσταθεροποιούν το σύστημα πολιτικού ελέγχου και καταστολής των συνταγματικών λειτουργιών στην εκτελεστική εξουσία και στη Δικαιοσύνη. Οι αντιπάσεις των δημόσιων λειτουργών στις πιέσεις και τις φασιστικές εμπνεύσεις μεθοδεύσεις της κυβερνήσεως θα είναι πολύ ισχυρότερες στους τελευταίους μήνες της εξουσίας της, και οι «αποκαλύψεις» θα είναι συγκλονιστικές, ανεξαρτήτως των κινήτρων.

Πολλοί θέλουν να σώσουν τα κεφάλι τους, να αποποιηθούν ευθύνες και να εγγράψουν υποθήκες...

Κυβέρνηση της Ν.Δ.

Τα σκάνδαλα και η γενικότερη αίσθηση διαφθοράς που αναδύει αυτή η κυβέρνηση γνιμοποίησαν ή ενίσχυσαν τις πολιτικές εξελίξεις το 1988 και προς τις δύο κατευθύνσεις της αντιπολιτεύσεως.

Η «Νέα Δημοκρατία» έπειτα από πολλούς μήνες ενδοκομματικής ανταραχής προβάλλει, συνειδητά ενωμένη και πανίσχυρη ως η μοναδική δύναμη που είναι ικανή να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Αναδεικνύεται ως ο εγγυητής της δημοκρατικής νομιμότητος και της πολιτικής ομαλότητος, και εξαγνίζεται στη συνείδηση των κεντρώων ή ακόμη και των αριστερών αναποφάσιστων ψηφοφόρων.

Σε σύγκριση με το όργιο φασιστικής προπαγάνδας του ΠΑΣΟΚ στα μέσα ενημέρωσης, σε σχέση με τα απίστευτα οικονομικά σκάνδαλα του «σοσιαλισμού», με μέτρο την προσωπική αυτο-διαπόμπευση και τον εξευτελισμό του κ. Παπανδρέου, τα εξ αντικειμένου «κτήματα» των «δεξιών» κυβερνήσεων, και οι όποιες αδυναμίες μπορεί κανείς να επισυνάψει στη σημερινή Ν.Δ., φαίνονται και είναι, μηδαμινά. Επί πλέον η συγκρατημένη και μετριοπαθής αντιπολιτευτική πρακτική της, παραβαλλόμενη με τον παροξυσμό που έχει καταλάβει την κυβέρνηση, εξουδετερώνει το πολυσυζητημένο «αντι-δεξιό» σύνδρομο, και τους αδικαιολόγητους φόβους για φεβανσιστική εκτροφή.

Η Αριστερά συνειδητοποιώντας τον κίνδυνο καταστροφής της, αποσύρει την υποστήριξή της προς το ΠΑΣΟΚ, διαχωρίζει τη θέση της από την λεγόμενη «Αλλαγή» και ενωμένη διεκδικεί το ρόλο του νέου και φερέγγυου μαζικού αριστερού πολιτικού φορέα. Το αν θα επιτύχει το εγχείρημα είναι άγνωστο. Το βέβαιο είναι ότι η Ενωμένη Αριστερά, προβάλλοντας το θέμα της κάθαρσης που το συνδέει προσωπικά με τον κ. Παπανδρέου, απευθύνεται στο πιο ευαίσθητο σημείο των αριστερών ψηφοφόρων. Τη συνείδησή.

Συνοψίζοντας τα πολύκροτα γεγονότα του 1988, δικαιούται κανείς να πει ότι τα σκάνδαλα (προσωπικά και οικονομικά) υπήρξαν ο καταλύτης των εξελίξεων που σηματοδοτούν το τέλος του ΠΑΣΟΚ. Βαθύτερη ανάλυση θα επισημάνει αναμφιβόλως ότι η προσωπική κρίση του Ανδρέα Παπανδρέου (υγεία, αισθηματικά, γενικότερη κόπωση) που κορυφώθηκε το καλοκαίρι, επιτάχυνε δραματικά την κατάρρευσή του, αποκαλύπτοντας νωρίτερα την εκτεταμένη σαπτυχία και διαφθορά του καθεστώτος του. Ορισμένοι, μάλιστα, ίσως φθάσουν στο σημείο να πουν ότι ο Α. Παπανδρέου ως πολιτικός αντίπαλος δεν νικήθηκε. Εχασε μόνος του. Αυτοκαταστράφηκε.

Στην πραγματικότητα τα σκάνδαλα της αποτυχίας ήταν εγγενή στην κυβέρνησή του, και η πολιτεία του αντί να τα καταπολεμήσει τα καλλιέργησε.

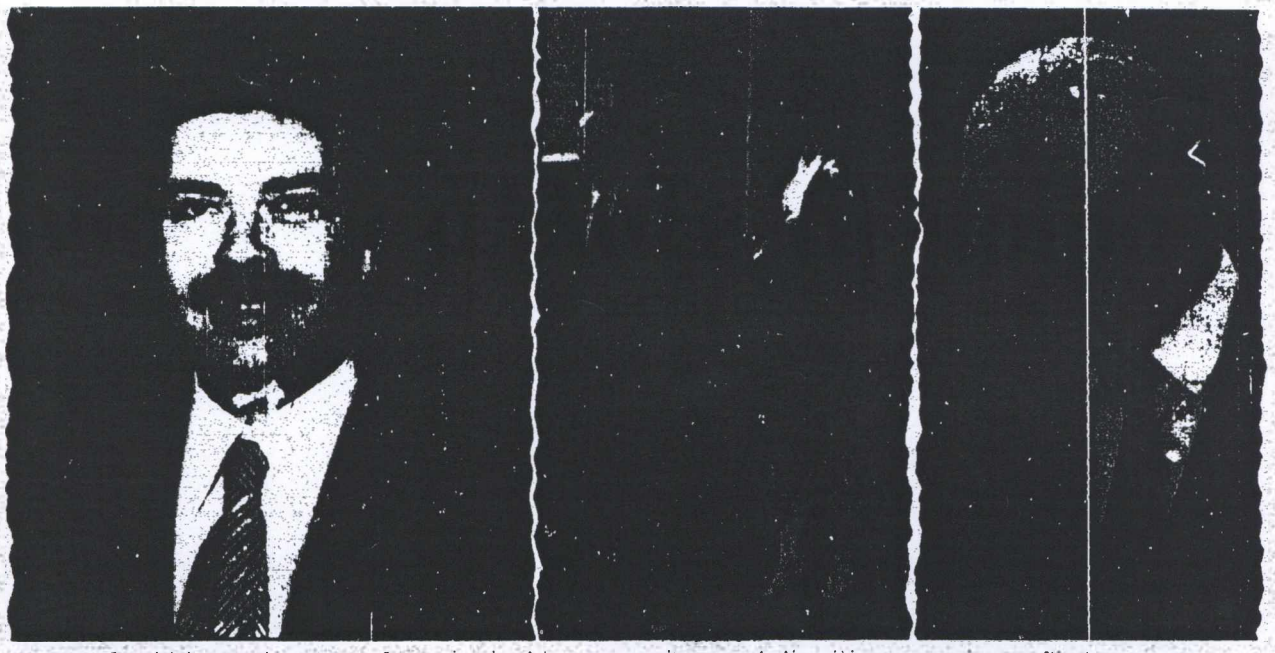

Τα σκάνδαλα, η αναπόφευκτη πρωθυπουργού κατά τη διάρκεια της απουσίας του στο Λονδίνο, αλλά και τα τεκταινόμενα στο Χέρφιντ, άλλαξαν άρδην το πολιτικό σκηνικό, φέρνοντας τον πρωθυπουργό στο ναδίρ της δημοτικότητάς του.

Ο κ. Α. Παπανδρέου επιμένει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

«Ελληνίδες και Έλληνες, αγαπητοί μου συμπατριώτες.

Η πρωτοχρονιά είναι για όλους μας μια στιγμή περισυλλογής. Στο κατώφλι του νέου χρόνου, αποκτήσαμε νοερά σ' ένα πάντοτινο απολογισμό του χρόνου που πέρασε, πριν σταφούμε στον ορίζοντα του νέου χρόνου που αρχίζει.

Η στροφή στο παρελθόν έχει αξία μόνο ως πηγή διδαγμάτων και αιφτηρίου αποφάσεων. Ολοι μας ξέρουμε πως το δίσεκτο 1988 ήταν ένας χρόνος σκανδάλων, δοκιμασιών και δεινής δοκιμασίας για τον τόπο μας. Είδαμε να παρελαύνει μπροστά μας τα ματια μας μια μακρά φάλαγγα καταχραστών. Αφού καταχράσθηκαν την εμπιστοσύνη του λαού και τις ελπίδες του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, κατεχρήσθηκαν και το δημόσιο χρήμα. Και ακόμα καταχράσθηκαν και καταχράσθηκαν τις λέξεις και τις έννοιες της ελκύθαρης γλώσσας μας, διαστρέφοντάς τις.

Αλλά η φετινή πρωτοχρονιά είναι ένα ορόσημο: Είμαστε μάρτυρες του τέλους μιας εποχής της εποχής της δημιουργίας και του ψεύδους. Τι αυτό στο νέο χρόνο που ήρχεται ας κατέξεμε μαζί πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο αύριο. Δεν θα σας μιλήσω σήμερα για το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Πολύ απλά –και με κάποια αποστασιη από την πολιτική διαμάχη– θα σας καλέσω αυτή τη στιγμή της περισυλλογής να συγκεντρώσουμε τις σκέψεις μας στα κρίσιμα προβλήματα που καλείται να αντιμετωπίσει το έθνος μας προκειμένου να προχωρήσει μπροστά, στο δρόμο της ευδοκίμησης.

Πρώτον, πιστεύω, να κλείσουμε τελεσίδικα το σκοτεινό κεφάλαιο του εθνικού διχασμού και να εξαλείψουμε τα ψυχολογικά του κατάλοιπα. Πρέπει ειλικρινά να εγκαταλείψουμε τις συνήθειες της διαίρεσης και την πρακτική της διάκρισης ανάμεσα σε αυτούς "δικούς μας" και τους "άλλους". Πρέπει να κατευρίσουμε τα ιδιαίτερα συμφέροντα ενός ψευτικού εμφυλίου πολέμου, που μας σπρώχνει προς τα πίσω σε εθνικο δίλεμα ή άλλοτε προηγούμενα γεγονά. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας σήμερον όλους μας, ανεξαρτήτως πολιτικών προτιμήσεων. Η μαζί θα τα λύσουμε για να πάμε μπροστά ή μαζί θα ξεμείνουμε στο φέθρο της Ιστορίας. Η Νέα Δημοκρατία και εγώ προσωπικά πιστεύουμε πως η κυβέρνηση πρέπει να είναι προπάντων εργαλείο ενότητας και όχι πρόξενος διχασμού. Και αυτό το «πιστεύω» μας θα το κάνουμε πράξη.

Η δεύτερη επιταγή για ένα καλύτερο μέλλον είναι να ανασταλώσουμε τους θεσμούς. Οι θεσμοί του δημοκρατικού μας πολιτεύματος πρέπει να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό όλων των πολιτών. Η δικαιοσύνη, το κοινοβούλιο, η ενημέρωση, πρέπει να μας εκφράζουν όλους και να μας ενώνουν. Και πρέπει να αποκατασταθεί η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, ώστε να εξασφαλισθούν η ισονομία και η ισοπολιτεία και να κατοχυρωθούν ουσιαστικά οι ελευθερίες και τα δικαιώματα του πολίτη. Δεν μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι που καταδιώκονται για αυτό που πιστεύουν ή που προστατεύονται χάριν σε κάποια πολιτική τους διασύνδεση. Πρέπει να εφαρμοσουμε στους πολίτες το αίσθημα ότι η πολιτεία ανήκει σε όλους, όχι σε μερικούς ενωτίων των άλλων.

Σημαντική προϋπόθεση για ένα καλύτερο μέλλον, άμεσα και απώτερο, είναι η εξυγίανση της οικονομίας μας. Ο πόθος του λαού μας για ευημερία, κοινωνική δικαιοσύνη και σιγουριά θα ικανοποιηθεί μόνον αν βρούμε τον τρόπο να δημιουργήσουμε πλούτο τους πόρους που είναι απαραίτητοι για την παιδεία, την υγεία, τις υπηρεσίες, τη βελτίωση του τρόπου ζωής. Το κράτος δεν δημιουργεί πλούτο. Αντλεί τους πόρους του από τη φορολογία. Πλούτο παράγει η εργασία. Πρέπει να δημιουργήσουμε συνθήκες ελευθερίας ευκαιριών και κίνητρα για παραγωγική, δημιουργική εργασία. Πρέπει πρωτάντων να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη του εργαζόμενου στην αναγνώριση του μόχθου του, να τον πείσουμε ότι οι προσπάθειές του θα ανταμείβονται δίκαια και ότι το εισόδημά του δεν θα απειλείται από τον πληθωρισμό, τη φοροδαγκία ή την απάτεια κάποιου "αφετηριακού". Πρέπει να εξασφαλίσουμε ως κυβέρνηση τις συνθήκες υπό τις οποίες όλοι οι Ελληνες να ξαναβρούν στη δοκιμασία τους την ψυχική και ηθική ικανοποίηση της δημιουργίας.

Ενότητα, αποκατάσταση των θεσμών, ανασυγκρότηση της εθνικής μας οικονομίας, πρέπει να είναι οι στόχοι μας στο νέο έτος που μπαίνει. Αλλά για ένα φωτεινότερο μέλλον είναι ανάγκη να στρέψουμε την προσοχή και φροντίδα μας και στις μεταξύ μας ανθρώπινες σχέσεις. Φοβούμαι ότι η μεταξύ μας συμπεριφορά έχει απομακρυνθεί επικίνδυνα από τις μακραίωνες παραδόσεις της ημερότητας, της ευγένειας, της αλληλεγγύης, που αποτελούσαν αναγνωρισμένα χαρακτηριστικά του λαού μας. Δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες και εισβολή ξένων προτύπων εξηγούν ως ένα βαθμό τη διάβρωση παραδοσιακών ελληνικών αρετών. Είναι μία εξέλιξη που απειλεί όχι μόνο την εθνική μας ταυτότητα, αλλά και τις σινθήκες της κοινωνικής μας συμβίωσης. Πρέπει να την αναχαιτίσουμε και να την αναστρέψουμε. Φυσικά ο ελληνικός λαός περιμένει από την κυβέρνησή του να δώσει το παράδειγμα και τον τόνο της ευπρέπειας και του σεβασμού της ανθρώπινης προσωπικότητας. Η Νέα Δημοκρατία και εγώ προσωπικά έχουμε πλήρη συνείδηση αυτής της λαϊκής προσδοκίας, όσο και της ανάγκης να προστατευθούν τα ελληνικά ήθη από ξενόφερτες νοοτροπίες που καλλιεργούν τον εταιθελισμό, τον ωμοφαλισμό και τη διαφθορά.

Αγαπητοί μου συμπατριώτες:

Ελπίζουμε πως μέσα στο 1989 θα ευοδωθούν οι προσπάθειες για μία δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού. Και δεν θα φειδεθούμε κόπων για την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων μας, όπου αυτά απειλούνται και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ομοεθνών μας, όπου αυτά προσβάλλονται ή καταπατούνται.

Εκφράζω την πεποίθησή μου ότι οι ελπίδες μας θα πραγματωθούν και οι προσπάθειές μας θα δικαιωθούν. Ο λαός μας και ο διαίτερα οι νέες γενιές αξίζουν πράγματι ένα καλύτερο μέλλον. Οχι απώτερο, αλλά σφαιρό. Ενα μέλλον που αρχίζει μέσα στο 1989. Που άρχισε ήδη».

Το ΚΚΕ

Στο μήνυμα της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι «η καινούργια χρονιά βρίσκει τον τόπο μας σε κατάσταση βαθειάς κυβερνητικής κρίσεως που έχει γυρίτερες πολιτικές, κοινωνικές και ηθικές διαστάσεις και σοβαρότατες επιπτώσεις εις βάρος των συμφερόντων του λαού».

Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ στο μήνυμά της επισημαίνει ότι «η αλυσίδα των σκανδάλων με αποκορύφωμα την υπόθεση Κοσκωτά και εκείνη της εμπορίας όπλων με την ΕΒΟ, επιτάχυναν τη χρεοκοπία μιας πολιτικής που χαρακτηρίζεται από την ανοιχτή εγκατάλειψη των κυβερνητικών διακηρύξεων σε μεγάλα θέματα, το κατρακύλισμά της σε αντιλαϊκές και συντηρητικές κατευθύνσεις και τη χρησιμοποίηση αντιδημοκρατικών μορφών και μεθόδων ασκήσεως της εξουσίας και αντιμετώπισεως του λαϊκού και εργατικού κινήματος».

Στις σημερινές συνθήκες, συνεχίζει η ανακοίνωση, «το ΚΚΕ προβάλλει την άμεση καθαίρεση της απλής ανειλογικής και τη διενέργεια εκλογών ως τον μόνο δρόμο δημοκρατικής διεξόδου, που παίρνει χαρακτήρα εθνικής ανάγκης. Καλεί τον λαό, ανεξάρτητα από κομματικές τοποθετήσεις και σε σύνδεση με τις άμεσες διεκδικήσεις του, να πάρει αυτή την υπόθεση στα χέρια του».

Ο κ. Κ. Στεφανόπουλος

Ο πρόεδρος της ΔΗ.ΑΝΑ. κ. Κ. Στεφανόπουλος, στο μήνυμά του, μεταξύ άλλων αναφέρει ότι «η κομματική προκατάληψη, τα σκάνδαλα, η αυθαιρεσία, η περιφρόνηση θεσμών και λαού υπήρξαν τα στοιχεία που κυριάρχησαν και είναι αυτά ακριβώς που υφείλουμε να καταπολεμήσουμε, αν θέλουμε οι ευχές για έναν καινούργιο χρόνο καλύτερο καινούργιο χρόνο να γίνουν πραγματικότητα».

Στο μήνυμα της Ελληνικής Αριστερός για το νέο έτος εκφράζεται η ελπίδα ότι μέσα στο 1989, «που περιλαμβάνει νέες πολιτικές διεργασίες, η χώρα μας θα κάνει ένα βήμα μπροστά. Η απαίτηση για ανανέωση και στην πολιτική και στην οικονομία θα βρει θετική διέξοδο».

Μηνύματα για το νέο έτος έστειλαν επίσης το ΚΚΕ Εσωτερικού – Ανανεωτική Αριστερά, η ΕΔΙΚ και το Ελληνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Ο 4315 της 26ης κερδίζει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

και ο αριθμός 11776 της 13ης σειράς. Αλλα 196 λαχεία με τον ίδιο αριθμό (ανεξαρτήτως σειράς) κερδίζουν 150.000 δρχ.

Τέλος από την γενική κλήρωση κερδίζει 12.400.000 δρχ. ο αριθμός 27910 της 29ης σειράς. Αλλα 98 λαχεία με τον ίδιο αριθμό (ανεξαρτήτως σειράς) κερδίζουν από 200.000 δρχ.

Επίσης κερδίζουν 800 δρχ. όλα τα λαχεία, ανεξαρτήτως σειράς, που οι αριθμοί τους έχουν τα δύο τελευταία ψηφία όμοια με τα δύο τελευταία ψηφία του αριθμού που θα κερδίσει τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λαχνό της γενικής κλήρωσης 80.000.000, 30.000.000 και 10.000.000 αντίστοιχα.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΗ

Στην ειδική κλήρωση ανεσύρθησαν από την κληρωτίδα 20 αριθμοί οι οποίοι κερδίζουν (ανεξάρτητα από σειρά),τα κάτωθι ποσά:

Ο αριθμός 70006 κερδίζει 4.000.000 δρχ.

Ο αριθμός 99508 κερδίζει 2.000.000 δρχ.

Από 1.000.000 δρχ. κερδίζουν οι αριθμοί:

97320 87094

Από 500.000 δρχ. κερδίζουν οι αριθμοί:

35302 62455 99416

Από 250.000 δρχ. κερδίζουν οι αριθμοί:

60691 88102 61285 88202
91187 50126 24984 38049
29367 4878 53295 97798
87086

Τέλος κερδίζουν από 800 δρχ. όλα τα λαχεία ανεξάρτητα από σειρά που οι αριθμοί τους έχουν τα δύο τελευταία ψηφία όμοια με τα δύο τελευταία ψηφία του αριθμού που κέρδισε τα 4.000.000 δρχ. Το μέγιστο κέρδος της ειδικής κλήρωσης μπορεί να φθάσει τα 120.000.000 δρχ. αν ο τυχερός έχει αγοράσει σε 30άδα τον πρώτο λαχνό που κερδίζει τα 4.000.000 δρχ. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και στους υπόλοιπους λαχνούς της ειδικής κλήρωσης. Η πληρωμή των κερδών θα γίνει από τα Ταμεία της Υπηρεσίας Κρατικών Λαχείων με βάση τον ετήσιμο κατάλογο από την Δευτέρα 9-1-1989. Σε περίπτωση πολλαπλού κέρδους καταβάλλεται το μεγαλύτερο.

Προς μια ελεύθερη τηλεόραση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

μέσα από την φιλελεύθερη παράταξη έδωσαν τον αγώνα και κατόρθωσαν να επιβάλουν την ελεύθερη ραδιοφωνία, είχε τονίσει ότι μας απομένει ένα ακόμη βήμα: Η ελεύθερη τηλεόραση.

Σήμερα, και πάλι με πρωτοβουλία των δημάρχων της Νέας Δημοκρατίας, ξεπνά η ελεύθερη τηλεόραση. Είμαι βέβαιος ότι, όπως και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί, οι ελεύθεροι τηλεοπτικοί σταθμοί θα συμβάλλουν ουσιαστικά τόσο στην ψυχαγωγία όσο και στην αντικειμενική ενημέρωση των πολιτών, ενισχύοντας τη λειτουργία των δημοκρατικών μας θεσμών που δικαιώζονται.

Η Νέα Δημοκρατία και εγώ προσωπικά έχουμε δεσμευθεί, μόλις αναλάβουμε –και αυτό δεν πρόκειται να αργήσει– τη διακυβέρνηση της χώρας, να απελευθερώσουμε και τα κρατικά μέσα μαζικής επικοινωνίας. Η δέσμευσή μας να εφαρμόσουμε όσα έχουμε υπογράψει στη διακομματική επιτροπή αποτελεί το ελάχιστο. Επιδιωξή μας είναι τα κρατικά μέσα μαζικής επικοινωνίας να λειτουργήσουν πραγματικά ανεξάρτητα από την κυβέρνηση και από το κόμμα και να προσφέρουν πλουραλιστική, υπεύθυνη και αντικειμενική ενημέρωση και πρόγραμμα ποιότητας. Στην προσπάθειά μας αυτή θα ενισχυθούμε από τον ανταγωνισμό των ελεύθερων ραδιοτηλεοπτικών σταθμών. Είμαι βαθιά πεπεισμένος ότι και οι ελεύθεροι τηλεοπτικοί σταθμοί θα αγιοπθούν από τους πολίτες όσο και οι δημοτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί».

Ο κ. Δ. Μαρούδας

Απαντώντας στην ανακοίνωση του κ. Μητσοτάκη, ο αναπληρωτής υπουργός Προεδρίας κ. Δ. Μαρούδας κάλεσε για την προστασία δήθεν του Συντάγματος και των νόμων, επικρίνει τον πρόεδρο της Ν.Δ. διότι παροτρύνει τους δημάρχους στην «πειρατεία» τους αλλά δεν αναφέρει τίποτα για την ουσία, που είναι η παραβίαση και ανήθικη μονοπώληση της κρατικής ραδιοτηλεόρασης προς όφελος των κομματικών επιδιώξεων του ΠΑΣΟΚ και του κ. Α. Παπανδρέου όπως έχει καταγγείλει εδώ και καιρό σύσσωση η αντιπολίτευση.

Ο κ. Κωβαίος

Σε πιερόμοια δήλωση του ο πρόεδρος της ΕΡΤ κ. Αντ. Κωβαίος εμμένει στη νομικιστική λογική και αποφεύγει να αναφερθεί επί της ουσίας, αιτιολογώντας τους δημάρχους και με φυλάκιση. Μεταξύ άλλων ο κ. Κωβαίος επισημαίνει:

«Παραμονή Πρωτοχρονιάς και η παρανομία δοξάστηκε στον Πειραιά και στη Θεσσαλονίκη.

Οι δήμαρχοι Πειραιά και Θεσσαλονίκης καταλύοντας κάθε έννοια νομιμότητας, υγιούντας Σύνταγμα, νόμους και δικαστικές αποφάσεις, με έναν καταλληλικό, ωμό ποιθελισμό ήγιναν «πειρατές» και στα τηλεοπτικά.

Και ακόμα χειρότερο. Με τη θεωρία του «φωνάζει ο κλέφτης για να φύγει ο νοικοκύρης». Ο κ. Ανδριανόπουλος γίνεται καταλήψιας των συχνοτήτων της ΕΡΤ για να «κατοχυρώσει», όπως θραυστικά ισχυρίζεται, την συχνότητα «του», δεδομένου ότι η ΕΡΤ πρόκειται να τοποθετήσει άλλο δύο δορυφορικά προγράμματα στην Αθήνα. Το SUPER και το SKY

Είναι ταυτόσημα της αυθαιρεσίας και ο άναρθρος λόγος. Και φαίνεται πως οι δύο δήμαρχοι αποφάσισαν να τοποθετηθούν στο χώρο της Αναρχίας.

Ομως, για να γίνει μια για πάντα κατανοητό από τους επίδοξους τηλεοπτικούς πρέπει να επαναλάβουμε ότι:

1. Σύμφωνα με τον νόμο 1730/87 η ΕΡΤ έχει αποκλειστικό και ανακαλοιρίωτο προνόμιο για την εκπομπή κάθε είδους ήχων και εικόνων και την εγκατάσταση σταθμών ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Κι αυτό σε υλοποίηση συνταγματικής επιταγής που ήταν επιλογή της Νέας Δημοκρατίας από το 1975.

2. Η παράβαση του ραδιοτηλεοπτικού προνομίου της ΕΡΤ συνιστά ποινικό αδίκημα που επισύρει ποινή φυλάκισης».

Παρόμοιου περιεχομένου δήλωση έκανε και ο νομάρχης Πειραιώς κ. Ευτ. Κοντομάρης.

Η δίωξη

Διώκεται και πάλι ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Σωτήρης Κούβελας για την προχθεσινή δοκιμαστική τηλεοπτική ε